

Mødet den 22. Maj 1924.

Fraværende: H. P. Christensen, J. Chr. Møller, Vald. Pedersen og Kjeld Sørensen.

1. (J. Nr. 22¹—1924). **Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakt med Landinspektør Rørholm.**

Toges til Efterretning.

2. (J. Nr. 11¹—1924). **Indenrigsministeriets Approbation paa Købekontrakt med Lærer Bønløkke Andersen.**

Toges til Efterretning.

3. (J. Nr. 19¹¹—1924). **Skrivelse fra Skattedepartementet med Anvisning af Kommunens Andel i Afgiften af Totalisatorspil.**

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 10—1924). **Valg af Medlemmer til:**
A. Bestyrelsen for Sjelles Stiftelse:
 Skomager Erik Olesen genvalgte for 5 Aar fra 1. Maj 1924.

B. V a n d s y n s m æ n d:

Overretssagfører Dal og Landinspektør Rørholm genvalgte for 4 Aar.

C. O v e r s u n d h e d s k o m m i s s i o n e n:

Købmand Mikael Johansen genvalgte for 3 Aar fra 1/7. 1924.

D. Sporvejssekselskabets Bestyrelse:

H. P. Christensen og J. Chr. Møller genvalgte for 3 Aar fra 1. April 1924.

5. (J. Nr. 48—1924). Meddelelse fra Forskønnelsesudvalget angaaende **Præmieringen af Projekterne til en Koncertbygning i »Vennelyst«.**

Fra Bedømmelseskomitéen forelaa Meddelelse om, at Præmierne var fordelt saaledes:

1. Præmie, 3000 Kr.: Arkitekt Paul Stegmann for Projekt mrkt »Abraham«.
2. Præmie, 2000 Kr.: Arkitekt M. P. Sørensen for Projekt mrkt. »En ligesidet Trekant«.
3. Præmie, 1000 Kr.: Arkitekt Kornerup Bang for Projekt mrkt. »Tone og Tale«.
4. Præmie, 500 Kr.: Arkitekt Høegh Hansen for Projekt mrkt. »En Lyre«.

A. M ø r u p forelagde Sagen. Der var indkommet 14 Projekter, og Bedømmelseskomitéen nedsatte da et Arbejdsudvalg til at gennemgaa og fremkomme med Indstilling. Arbejdsudvalget bestod af de tre fremmede Arkitekter, Borgmesteren og Taleren. Naturligvis var det særlig de sagkyndige, som foretog Bedømmelsen, men der var Enighed om, at Projektet »Abraham« var de øvrige langt overlegent og derfor maatte indstilles til 1. Præmie. Ganske vist havde vedkommende Arkitekt anslaaet det til 800000 Kr., altsaa langt over hvad man havde tænkt sig; men de tre Arkitekter havde foretaget en Beregning og var kommet til det Resultat, at Projektet kunde gennemføres for 650000 Kr., medens nogle af de øvrige Deltagere havde regnet forkert til den anden Side. Det Arbejde, som var tildelt 2. Præmie, var tiltalende og havde den Fordel at være meget billigere; et Par andre Arbejder havde gode Enkeltheder og havde faaet 3. og 4. Præmie. Der var nogen Tvivl om, hvor-

ledes Udtrykket »indenbys Arkitekt« skulde forstaas, idet nogle hævdede, at det kun var de Arkitekter, som boede i Aarhus, medens andre holdt paa, at en Mand maatte kaldes Aarhusarkitekt, naar han havde sit væsentlige Arbejde i Aarhus Kommune, selv om han boede i privat i en Nabo-kommune, og ved en Afstemning om Spørgs-maalet blev der Flertal for at tage Begrebet i den videre Betydning. Selv om ingen af Projekterne fuldt ud tilfredsstillede de Krav, der blev stillet i Programmet, og det bedste Arbejde ogsaa havde visse Mangler, var disse dog ikke større, end de let kunde afhjælpes.

Formanden meddelte, at Sagen paa nærværende Tidspunkt kun kunde tages til Efterretning. Det var nu fastslaaet, at et Musikhus ikke kunde opføres for den Sum, som man havde tænkt sig, og saa blev det Udvalgets Sag at fremkomme med eventuelle Forslag.

Marius Geertsen syntes ikke, man havde overholdt Betingelserne i Programmet. Naar Byraadet havde fastsat, at Arbejdet skulde udbydes blandt de indenbys Arkitekter, maatte det ogsaa være Byraadets Sag at afgøre, hvad der skulde forstaas derved, og det saa mærkeligt ud, at man tildelte et Arbejde paa 800000 Kr. 1. Præmie, naar der i Betingelserne stod, at man ønskede en Bygning til 400000 Kr. Andre Arkitekter havde anstrengt sig meget for at holde Arbejdet nede omkring dette Beløb, og hvis de havde turdet regne med, at der ikke skulde tages Hensyn til Prisen, vilde deres Arbejder muligvis have set helt anderledes ud, saa de havde nogen Grund til at føle sig misfornøjede. Det var ogsaa kedeligt, at Byens Arkitekter, som betalte deres Skat til Kommunen

altid skulde forbigaa, saa Arbejdet blev overdraget til udenbys Folk eller til Embedsmænd.

Leonhard Hansen vilde ikke yde Komitéen nogen særlig Ros for dens Afgørelse. Byraadet burde have haft noget mere Indseende med Bedømmelsen, naar der var bevilget et saadant Præmiebeløb, og ligeledes burde Spørgsmaalet om indenbys Arkitekter have været afgjort af Byraadet. Taleren fandt ogsaa, at man havde bedømt ud fra andre Forudsætninger, end Byraadet havde givet, idet der udtrykkelig var nævnt 400000 Kr., og saa burde man næppe have givet 1. Præmie til et Arbejde, som var 100 % dyrere. Det nævnte Projekt havde tilmed visse Mangler; der var vist ikke nogen Scene, der manglede Privatlejlighed til Værten, og Salen var vist kun anslaaet til at rumme 1200 Mennesker i Stedet for 14—1600. Taleren fandt derfor, at Komitéen mindst af alt havde handlet efrer de Beslutninger, der var taget indenfor Byraadet.

M. Brammer pegede paa, at Komitéens Afgørelse var ganske enstemmig. Angaaende Spørgsmaalet om indenbys Arkitekter meddeltes det, at man havde forstaaet dette Udtryk i den nævnte vide Betydning ved Konkurrencer andre Steder, f. Eks. i Odense og i København; der var altsaa skabt Præcedens derfor, og det havde ogsaa været smaaligt at se anderledes derpaa. Her var næppe Stedet til en Kritik af selve Forslagene, idet man endnu ikke havde set Projekterne, men de omtalte Mangler i Detaillerne kunde enhver Arkitekt føje til, Hovedsagen var at faa alsidige, vejledende Projekter af et Musikhus frem, og det havde man ogsaa opnaaet. Det var selvfølgelig rigtigt, at de Arkitekter, som havde holdt Projektet nede ved 400000 Kr., var blevet hæmmet derved; men der

stod dog blot i Programmet, at man ønskede, Prisen blev holdt omkring dette Beløb; det var ikke nogen egentlig Betingelse.

A n d r. C h r i s t e n s e n gjorde opmærksom paa, at naar Byraadet havde overladt Bedømmelsen til en Komité, saa nyttede det ikke bagefter at ville tiltage sig større Evner og Betingelser for at kunne bedømme Arbejderne end Komitéen; der var selvfølgelig intet andet at gøre end at tage Bedømmelsen, som den forelaa. Det maatte indrømmes, at Projekterne laa noget udenfor, hvad man havde tænkt sig; men naar en Arkitekt indsaa, at Arbejdet ikke kunde laves for den ønskede Pris, var der ikke noget at sige til, at han lavede det, man ønskede, selv om Prisen blev højere; det var bedre end at lave noget, som man ikke ønskede, eller at sætte Overslaget for lavt.

A. M ø r u p betonedede, at det omtalte Arbejde ikke maatte sættes til 800000 Kr., men til 650000 Kr., og Middelsummen for Arbejderne var ca. 640000 Kr. Der var ikke nogen kommunal Embedsmand, som havde deltaget i Konkurrencen; om en Statsemdsmand havde gjort det, kunde man ikke vide og ikke paa Forhaand udelukke ham. Angaaende den manglende Scene, saa var der et Podium, som man havde ønsket noget større, men det kunde let gøres, og i Salen var der Plads nok til 1500 Mennesker. Projekterne viste, at Opgaven faktisk havde været uløselig, som den forelaa.

A. S n e u m mente ikke, man kunde debattere Projekterne, naar de ikke havde foreligget til Gennemsyn. Angaaende Prisen saa havde Stadsarkitekten nævnt 400000 Kr., og saa maatte det vel ikke være helt ude i det blaa. Forøvrigt var Byraadet jo ikke forpligtet til at tage nogen af de præmierede Projekter.

Marius Geertsen hævdede, at man burde se paa en saadan Konkurrence omtrent som paa en Licitation, hvor man vælger mellem Tilbudene. Det var derfor forkert at skære et Projekt ned fra 800000 Kr. til 650000 Kr. og lige saa forkert at forhøje andre, for Taleren vidste i hvert Fald, at enkelte Arkitekter havde bindende Tilbud fra Haandværkere om, at Arbejdet kunde udføres til den nævnte Pris.

Niels Barnow mente ikke, man paa Forhaand kunde kalde Opgaven uløselig, da Stadsarkitekten havde lavet det første Projekt og beregnet det til omkring 400000 Kr., og naar denne Sum var nævnt i Programmet, fandt Taleren det mærkeligt at give et Arbejde til 800000 Kr. 1. Præmie. Taleren maatte i høj Grad beklage, at en saa stor Sag, der omfattedes med Interesse af store Dele af Byens Befolkning, omtrent blev umuliggjort paa Grund af den høje Pris, og det var ogsaa beklageligt, at Stadsarkitektens Overslag, som man havde bygget paa, nu viste sig fuldstændig forkert.

Formanden fandt det morsomt at høre de Herrer Barnow og Geertsen holde sig saa stærkt til Stadsarkitekten, for ved andre Lejligheder ønskede de ham derhen, hvor Peberet gror. Stadsarkitekten havde ikke taget noget Arbejde af Betydning fra Byens Arkitekter, og Kommunen havde heller ikke forbigaaet dem ved større Arbejder. Naar man indbød til en saadan Konkurrence, gik man ud fra, at hver af Deltagerne ydede sit Bedste, men ingen regnede med, at Bygningen skulde opføres efter en bestemt af Planerne; de var blot vejledende ved den endelige Udformning af Planen. Ved enhver Konkurrence var der Misfornøjelse og Kritik, og det samme var Tilfældet her; men naar Byraadet havde valgt en Komité og givet den Man-

dat til at træffe Afgørelsen, saa nyttede det ikke bagefter at angribe denne. Angaaende Spørgsmaalet om indenbys Arkitekt maatte Taleren absolut slutte sig til den videre Forstaaelse af dette Begreb. Naar Hr. Geertsen talte om bindende Tilbud fra Haandværkere, tillod Taleren sig at tvivle derom.

M. B r a m m e r oplyste, at Stadsarkitekten ikke havde udarbejdet noget Projekt til Musikhuset, og baade han og Forskønnelsesudvalget holdt paa, at det ikke kunde opføres for 400000 Kr., saa der var absolut ikke noget at bebrejde ham.

Toges til Efterretning.

6. (J. Nr. 2^{so}—1924). **Andragende om Dispensation fra Bygningslovens § 21 for Sønderallé Nr. 48—50.**
Anbefaledes.
-